

PIATY DEŇ
PANNA MÁRIA MI PRINÁŠA SVETLO

Svetlo?... Kto by ho nemal rád? Bože môj, aj ty si mu dal prednosť, lebo ono vyšlo prvé z tvojich stvoriteľských rúk...

„V prvý deň stvoril Boh svetlo“ ... Je to krásna stať Svätého písma. Celkom unášala moju detskú predstavivosť... Slová pozlátené slnkom, prekypujúce životom sa mocne rozozvučia v mojej pamäti v smutných chvíľach, kedy treba zatemňovať svetlo a hľadať dvere tápajúc po tme, zariadenej civilnou obranou...!

Matička, aj ty máš iste rada, a celkom iste, Svetlo! Celkom iste ho máš rada, lebo keď si ožiarila jasným svetlom Masabielsku jaskyňu, ožiarila si ju (jasný svetlom), podľa výpovede malej Bernadetty, ťa predchádzal jasný oblak... Sestra Katarína Laboure, ožiarená jasom tvojich lúčov, rozpráva, že tvoj odchod bol ako zhasínajúce svetlo... Ty si naozaj Pannou žiarivou! Autor knihy Zjavení píše o tebe ako: „o žene odetej v slnkom, ktorá má pod nohami mesiac a na hlave veniec z dvanástich hviezd.“...

Viditeľné svetlo, ktoré pripomína svetlo neviditeľné. Svetlo, ktoré vychádza z Boha, pôvodcu Svetla... Dostávaš ho , aby si ho rozlievala do duší... Svetlo! Sú však aj také duše, ktoré sa boja svetla. Sú to noční vtáci, ktorí nemôžu zniesť slnečné svetlo... alebo slepé ryby, ktoré plávajú popri nádherných morských rastlinách a nevidia nič! Také duše si dobrovoľne zatvárajú oči, aby nevideli oslepujúcu pravdu... Snažia sa žiť tak, ako keby Svetlo sveta, Kristus, nič neučil... Snažia sa zahaliť klamným svetlom istoty všetko, čo by mohlo odsúdiť ich konanie.

Panna Mária, Panna s lúčmi, vnes do môjho života veľa svetla, ktoré osvecuje každého človeka, prichádzajúceho na svet! Ty si tajomnou, vždy horiacou lampou, ktorá vysielala večné svetlo, zrkadlom, ktoré ho neustále odráža.

Prosím ťa, osviet' ma!

OSVIEŤ:...

Prachom pokryté záhyby svedomia, príliš povolného..., odpustené chyby, dôkaz Božieho milosrdenstva, zlé sklony, aby som ich lepšie poznal a vrúcne sa rozhodol bojovať proti nim.

Daj mi pochopiť, že hriech plodí tmu, že zdravo budem usudzovať len vtedy, keď budem čistý! – Osvieť... moju často klátiacu vieru, ktorú oslabí aj celkom malá drobnosť; pochybnosti, ktoré by sa chceli udomáčniť vo mne a rozsievať blud a zármutok... Slabú dôveru, ktorú rozličné udalosti mnoho ráz zatemnia...

OSVIEŤ:...

Celý môj život s jeho bojmi a ťažkosťami, rozptýl' mračná ľudských ohľadov, ktoré mi tak často zahaľujú pravé svetlo...

Časté sv. spovede, ktoré by boli pre mňa prameňom svetla, keby som vážnejšie a dôslednejšie pristupoval k vyznaniu svojich vín...

Sv. prijímanie, ktoré mi pod spôsobom HOSTIE prináša nestvorené svetlo toho, s ktorým nemožno chodiť po tmách...

OSVIEŤ:...

Moju cestu, aby som nezblúdil na nerovných chodníkoch...

Matička, ty poznáš cestu, po ktorej mám kráčať. Poznáš tajomstvo môjho povolania, vidíš jasne, aké plány má Pán Boh so mnou, akú dokonalosť a aký stupeň slávy mám dosiahnuť...

Stoj, prosím ťa, na všetkých úsekoch, na všetkých zákrutách mojej cesty.

OSVIEŤ:...

Konečne tmu, ktorá ma obklopuje, osvieť zvodné útoky na moju vieru, čistotu, na všetko, čo mi je drahé; tmu, ktorá mi nedovolí v najtuhšej búrke poznať MAJSTRA, prichádzajúceho ku mne...

Panna Mária, Panna s lúčmi! Vrhni svoje svetlo aj na náš úbohý svet, lebo ho veľmi potrebuje. Zaúčinkuj svojim jemným spôsobom vlastným len tebe na duše mnohých chorých, ktorých bolesť celkom zronila...

Ty ich neopustíš, ale vyprosíš im svetlo poznania. Pomaly... postupne... Budeš pôsobiť, ako ranné zore, oznamujúce príchod Pána, príchod slnka...

Ostaň u mňa, prosím ťa. Vedomie, že ťa mám mi bude zábezpekou radosti! Nech tvoje materské oči hľadajú na mňa stále a sprevádzajú ma všade! V žiari tvojho pohľadu, tebou podporovaný, sa naučím celkom isto chodiť ako dieťa svetla...